

[Finansministeren.]

mende, når man suger så mange penge ind på én gang. Det kan da ikke være hr. Lysholt Hansen ubekendt, at en eller anden udvikling kan skyldes flere samløbende faktorer, og det er altså det, der er sket her i denne henseende. Obligationsrationeringens ophævelse og dens virkninger vender økonomiministeren formentlig tilbage til.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til det, fru Grethe Philip sagde, heller ikke med hensyn til køb eller salg af statens arealer.

Hr. Poul Dam manglede grundmateriale til finanslovsforslag og budgetoverslag. Jeg ved ikke, om hr. Poul Dam dermed mente, at vi skulle køre hele vognen af bilag til finanslovsforslaget og dets enkelte poster og til budgetoverslagets enkelte poster over i finansudvalget og så aflevere det dér. Det er jo givet, at finansudvalget under sit arbejde med de enkelte paragraffer — og det ved vi at udvalget udfører overordentlig omhyggeligt — kan få en hvilken som helst oplysning om, hvad der måtte være ønsket, og hvad der ligger til grund, og hvis anmærkningerne skulle være utydelige, er vi til rådighed for at opklare det, så godt vi kan.

Men når hr. Poul Dam vil udstyre mine embedsmænd i finansdepartementet og mig med særlige superhjerner, der er i stand til at begrænse, næsten som vi selv vil, de enkelte ministeriers udgiftsbudgetter, så forholder det sig ikke sådan, for vi er ganske almindelige mennesker, og derfor har vi i stedet for valgt den fremgangsmåde i starten af budgetlægningen at komme med et forslag til samtlige ministerier, det, vi kalder budgetrammeforslaget, der kom i maj måned, og spørge, om ministerierne har bemærkninger at gøre hertil. Det blev allerede på det tidspunkt gjort bemærkninger, og vi tog det da op på et samlet ministermøde, hvor vi gennemgik disse problemer og fandt frem til de budgetrammer — også ved forhandlinger på embedsmandsniveau med hvert enkelt ministerium — som vi mente kunne være holdbare, og som derefter blev sendt ud, for at man kunne lægge budgettet herindenfor. Det er naturligvis ikke noget, vi bare sidder og finder på, det er noget, der foregår i et samarbejde med de enkelte ministerier og styrelser, og de poli-

tiske beslutninger om budgetforslagene træffes i den samlede regering.

Hr. Poul Dam var usikker over for, om reserven kunne holde. Vi har haft en ekstraordinært stor reserve i år, på 2.450 mill. kr. Den forklaring, jeg gav i formiddags om prisudviklingen, kan naturligvis også overbevise hr. Poul Dam om, at det var rimeligt at reducere 2.450 mill. kr.s reserven, som vi har gjort det, fordi vi ikke venter nogen januardyrtidsportion, og fordi juli-dyrtidsportionen kun vil virke med 200 mill. kr. på finanslovbasis.

Men hr. Poul Dam vil sikkert også som den fair modstander, han er, og som jeg kender ham, erkende, at det ville ikke være rigtigt over for to reserveposter, nemlig overenskomsterne til foråret, der jo også påvirker statens budget, og tjenestemandreformens eventuelle resultat, om vi her på et tidspunkt, hvor forhandlingerne ikke er begyndt, gav en offentlig redegørelse om, hvad staten måtte regne med af stigninger i den anledning. Derfor har jeg tilbudt, og det er jeg naturligvis også nødt til, men ganske vist kun under diskretionssikkerhed, at give en redegørelse i finansudvalget for disse reservers opbygning og for, hvilke forudsætninger vi har herfor. Jeg kan ikke tænke mig, at hr. Poul Dam, inden f. eks. tjenestemandforhandlingerne er indledt, vil tvinge mig til at sige, hvad statens eventuelle risiko beregnes til.

Med hensyn til landbrugsstøtten kan jeg bekræfte, at det ikke er tanken at forlænge den meget omstridte bevilling på 125 mill. kr. Den var led i en aftale, som dækker perioden frem til marts 1969. Det var en aftale, som hr. Poul Dam jo kender baggrunden for, og den regnes der altså ikke med i det nye finansår.

Hr. Sigsgaard spurgte om, hvad vi gør ved rationaliseringen. Jeg mener, at selve budgetrammeteknikken og den måde, den er blevet til på, tvinger styrelserne ind i en rationaliseringsproces. Hvis de vil have plads til nye udgifter, tvinges de netop til at rationalisere deres embedsvirksomhed. Jeg mener, der i høj grad er tale om en rationaliseringsproces i det store, administrative reformarbejde, vi er i gang med i regeringen, og som først og fremmest er afspejlet i det forslag til ny amtsinddeling, som indenrigs-